England/Nordfrankreich, um 1170/1190

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

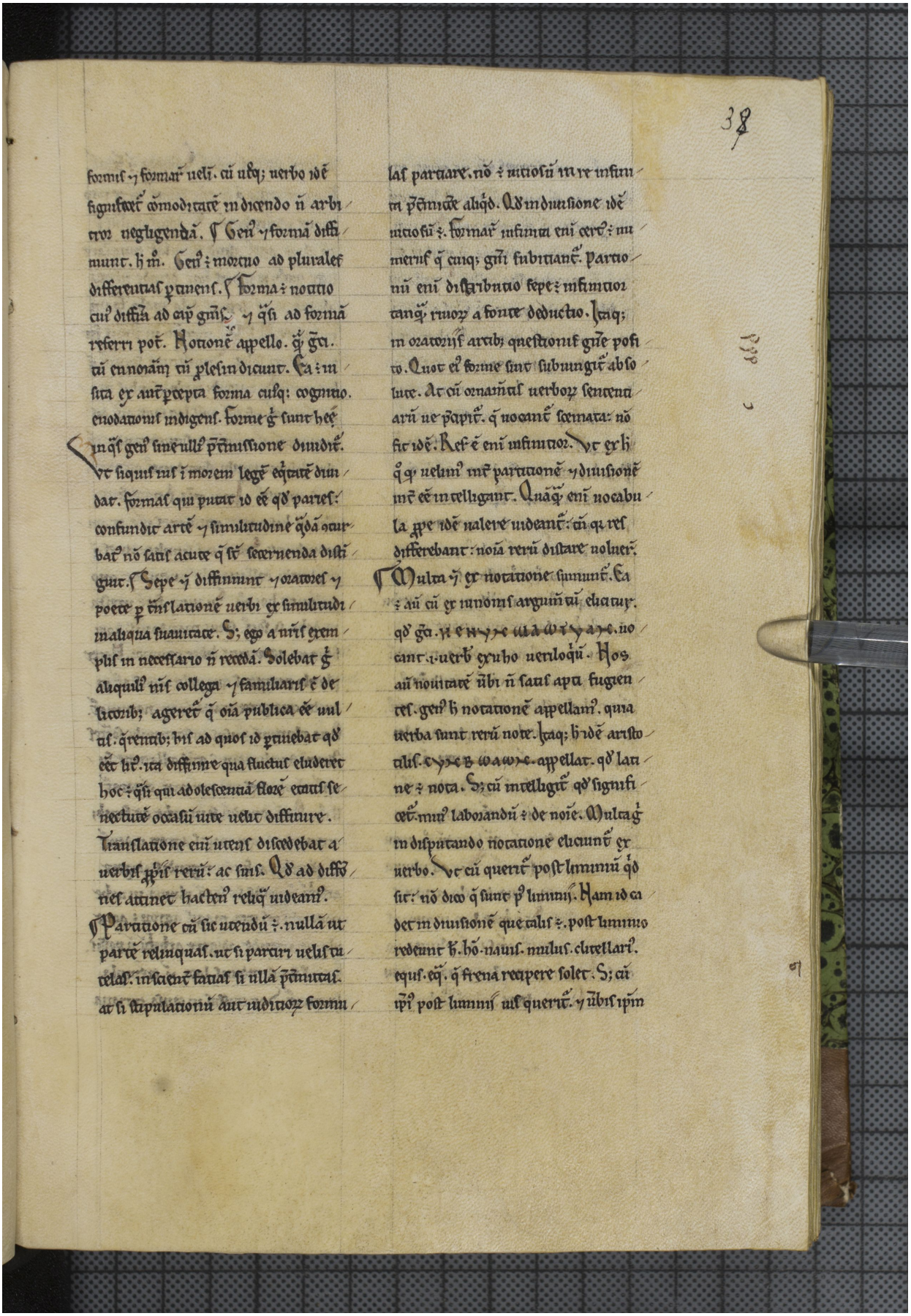

38

formis ⁊ formar uelis. cū uīq; uerbo idē
significare cōmodiare in dicendo ñ arbi
tror negligenda. ¶ Genū ⁊ forma diffi
nunt. hi m. Genū ⁊ mortuo ad pluales
differentias pertinens. ¶ Forma ⁊ nomino
cui diffinitio ad eip gnis ⁊ qsi ad forma
referri pot. Hominē appello. q̄ gēi.
cū cognōīm cū plesin dicunt. Ea ⁊ in
sita ex aut pcepta forma cuiq; cognito.
cnodationis indigens. Forme g̃ sunt hec
in qs genū sine ullo pēmissione diuidit.
Vt siquis uis i morem legē eqstre diui
dat. formas qui putat id ēe qd pares:
confundit arte ⁊ similitudine qdā cur
bat nō satis acute q̄ sē seiuncta disti
guit. ¶ Sepe ⁊ diffinunt ⁊ oratores ⁊
poete p ēnslationē uerbi ex similitudi
ne aliqua suauitatis. S; ego a nīs exem
plis in necessario ñ recedā. Solebat g̃
aliquiū nīs collega ⁊ familaris ē de
licrib; agere q̄ oia publica ēe uul
uis. q̄rentib; bis ad quos id pruebat qd
ēet lic. ita diffinire qua fluctus eludere
hoc ⁊ qū qui adolescentia floze ētatis se
nectute occasū uite uelut diffinire.
Translatione enī utens discedebat a
uerbis ppis rerū ac sms. Qd ad diffi
nes attinet hactenū relq̄ uideant.
¶ Paratione cū sic utendū ⁊ nulla ut
parte relinquas. ut si parum uelis tu
telas. in scaenē fatas si ulla pēmittas.
ac si stipulationū aut iudiciorū formu
las parare. nō ⁊ uitiosū mre infini
ta pēmittē aliqd. Qd in diuisione idē
uitiosū ⁊. formar infinita enī cerē ⁊ mu
meris q̄ cuiq; gēi subiciant. Partio
nū enī distributio sepe ⁊ infinitor
tangē rmoy a fonte deductio. Itaq;
in oratorīs artib; questionis gne posi
to. Quot et forme sint subiungit absol
ute. Ac cū ornatus uerboy sententia
rū ue pāpit. q̄ uocant ēsemata: nō
fit idē. Ref ē enī infinitor. Vt ex hi
q̄q uelut mre partionē ⁊ diuisionē
mē ēe intelligant. Quāq enī uocabu
la ppe idē ualere uideant: cū q; rel
differebant: noia rerū distare nolner.
¶ Multa ⁊ ex notatione sumunt. Ea
⁊ aū cū ex nominis argumū cū elicitur.
qd gēa. ⁊ ἐκ τῆς ὀνομασίας. no
cant. i. uerb ex uo uerloqū. Hos
aū nouitate ūbi ñ satis apta fugien
tes. genū hi notationē appellant. quia
uerba sunt rerū note. Itaq; hi dē aristo
telis. ἐκ τῆς ὀνομασίας. appellat. qd lan
ne ⁊ nota. S; cū intelligit qd significa
ret. minū laborandū ⁊ de noie. Multa g̃
in disputando notatione elicuntur ex
uerbo. Vt cū querit post luminū qd
sit: nō dico q̄ sunt p lumina. Ham id ca
det in diuisione que talis ⁊. post lumina
redeunt hi. hō. nauis. mulus. citrellari.
equus. eq̄. q̄ frena recipere solet. S; cū
ipi post lumina uis querit. ⁊ ūbis ipm